

Postoy, chłopie, wprzody się niech z Pany rozprawię.
Postoy, by cię zabiło, nie długo zabawię¹⁾.

A czy wiecie, ktom ci iest? Jegomość Pan błazen —
Tak mię zowią, a chłopa—pan Waszka Przyłazen. ||

Ha, ha, ha, moy chłopku! Czemusz się smieiecie?

Wždy się tak²⁾ z poddanemi swemi sprawuiecie.

Za łeb³⁾ chłopa, niech robi! a za com go niał?

Czy tylko bys mię dzwigał, darmo pieniądze wziął.

Trzeba tesz co przycierpiec⁴⁾. Wiecie dokąd spieszę?

Na bankiet krolewski, lecz nie wiem, czy ucieszę.

Nauczcie mię sposobu, iako cieszyć Pany⁵⁾,

Trzeba by podobno wychylac cni dzbany.

Będziemysz pic, oy będziem, moy Waszko, moy złoty:

Płoch — zarobiemy dzis sobie na boty.

Dalibok, ze w chodakach wstyd mię zato będzie,

Ze Pan Błazen łapciasty do dworu przybędzie.

Z błazna, muiemam, ze kazdy będzie chciał dworowac,

Nie boymy się, umiem ia trochę odbłaznowac.

Pospiesz się, kupić⁶⁾ boty, mam osmakow parę,

Na szafianowe boty daycie⁷⁾ dobrą miarę.

Czołem wm⁸⁾, nie prawcie, zebym ia tu bywał!

Ey, na bankiet, na bankiet! etc.

Монологъ шута, очевидно, не оконченъ; «etc.» предполагаетъ дальнѣйшія шутки, не вписанныя въ рукопись. Вопреки вышеприведенному мнѣнію Вуйцицкаго — здѣсь имѣемъ общеевропейскаго шута (Pulcinella, Polichinel, Hanswurst и т. п.), перенесеннаго на польскую почву; и если попробуемъ сдѣлать срав-

1) Въ *a* — zababię.

2) Въ *a* — вѣтъ.

3) Въ *a*, можетъ быть: за szub (?).

4) Въ *b*: przyczerpiec.

5) Такъ въ *b*; въ *a*: Nie uczyc mię sposobu iako uczyc Pany.

6) Такъ въ *b*; въ *a*: kupic.

7) Такъ *a*; *b*: dayce.

8) Слѣдуетъ читать, можетъ быть: waszmościom.